

DE LANDBOUWER

Maandblad voor Buitenlieden

ABONNEMENTSPRIJS :
VOOR ZES MAANDEN
75 Centiemmer

AANKONDIGINGEN :
Prijzen volgens Tarief
Voorop betaalbaar

REDACTIE
en
ADMINISTRATIE
GENT
GARENPLAATS

(Ongeteekende brieven
worden niet opgenomen)

Volledige ontmaskering DER ANTI-SOCIALISTEN

Na den bewonderenswaardigen en geestdriftigen veldtocht tegen het schandelijk kieswetsontwerp der regering en ten voordeele der algemeene werkstaking, heeft de Werklieden-Partij van dit uiterste strijdmiddel afgezien.

Waarom?

De algemeene werkstaking is wettig, de Werklieden-Partij wilde ze vredeleevend.

De regering had voor plan ze in een bloedbad te herscheppen.

Hare gendarmen waren opgehitst door de lofuitingen van Woeste en zijne volgelingen in de Kamer.

De werklieden waren opgehitst door de bloedige beleedigingen die hen in de Kamer door de katholieken naar 'thoofd werden geslingerd.

Opgehitst door de hardnekkigheid, waarmede men de nieuwe voorrechten aan de kapitalisten uitdagend staande hield.

't Gouvernement der klerikale misdadigers wilde den opstand.

De geweren waren geladen, de kanonnen lagen gemikt, de rijken waren tot haat en vervolging aangezet, de Commune werd hen voor de oogen gebracht gelijk den rooden doek die men zwaait voor de oogen van den stier, om hen tot uitzinnige wrank te drijven.

De klassen waren binnengeroepen, de soldaten-volksjongens zouden omringd worden door de gendarmen, om te moorden onder hunne control.

Het werkersbloed moest stroomen en de algemeene gendarmenkermiss werd te Ronse begonnen.

Door eene aderlating, door een "massacre" moest het werkvolk voor jaren zieltogend ten gronde worden geworpen om de krachtbaarheid te straffen waarmede het voor 't recht optrad.

De Werklieden-Partij waakte en had het moordenaarsplan geraden en alles doorzien.

Zij heeft eene tweede editie der Fransche bloedige Meiweek van 1871, in België verhinderd en gezegd:

Geen algemeene werkstaking. Zij kan niet vredeleevend zijn, wij willen ze niet geweldig.

Achteruit de dieven der armen, die hunne moordenaars gingen zijn, gelijk alle dieven op heeterdaad betrapt.

De maskers vallen

De socialistische afgevaardigden lazen eene verklaring in dien zin in de Kamer.

De wolvenbende in een schapenkudde verkleed zag hare prooi ont-

snappen en zij wierp het masker af.

Daags te voren was het:

Wij geven niets toe aan de bedreigingen der straatbetoogingen.

De bedreigingen vielen weg, en nu klonk het:

Wij geven niet toe aan de vredeleevendheid, aan de onmacht der werklieden.

De jezuïeten, de tartuffen, de sluipmoordenaars waren ontmaskerd.

Door van de Commune te spreken, door de werklieden uit te schelden als onwaardig en onbekwaam, door te zeggen langs vredeleevenden weg is er meer te bekomen dan met bedreigingen hadden die kerels eene ellendige comédie gespeeld.

De anti-socialistische volksfoppers

De weg tot eene vredeleevende hervorming was nu geopend.

Nu begon de hoofdrol voor de dompers afgevaardigden, voor de bondgenooten der rijken, wier tactiek is: *Werklieden, volgt ons, weest braaf en gij zult meer bekomen dan door te dreigen.*

Als gevolg dezer tactiek sloten zij een verbond met de rijken, tegen de armen, in de kiezingen van October 1894.

Zij weigerden op straat met de overige werklieden te manifesteren voor 't zelfde recht.

Zij hielden de werklieden van onze meetings, zij hitsten ze voortdurend tegen hunne werkgezellen op, door leugens en laster, zij verdeelden de armen en versterkten de rijken.

De anti-socialisten waren tegen het ontwerp der regering.

Zij wilden voor de gemeente het zelfde stelsel als voor de Kamer.

Het Volk schreef: *Onze knappe? (excusez voor die knapheid) afgevaardigden maken er propaganda voor en gebruiken al hunnen invloed???*

Een affiche uitgaande van den Anti-Socialistischen Werkliedenbond vroeg ook 't zelfde stelsel voor de Gemeente als voor de Kamer.

En de knappe De Guehtenaere (knap in 't verraad), toegejuicht door al de zoogenaamde Christene Democraten, zegde in de Kamer, Vrijdag 29 Maart 1895:

"Bijna de gansche Christene Democratie verzoekt de regering ons voor de Gemeente dezelfde kieswet te geven als voor de Kamer: dat zal het werk der grondwetsherziening steviger maken."

Daaruit zult gij opmaken dat de chefs der dompers evenals hunne leden voor de Gemeente 't zelfde stelsel wilden als voor de Kamer.

Eh wel gij zijt mis!

Diemannen waren voor dit stelsel omdat zij hoopten, dat het zou verworpen worden door den uitroep der algemeene werkstaking.

Dan konden zij zeggen: Ziet Werklieden, 't is de schuld der socialistischen, 't is door hunne bedreigingen dat onze pogingen mislukt zijn en gij hebt nog al de treurige gevolgen der Algemeene Werkstaking op den hoop toe.

De Algemeene Werkstaking werd opgeschorst en het jezuïetenplan viel in duigen.

Geen toegevingen

— Geen toegevingen! krijschte de eerste minister de Burlet.

Dat was natuurlijk. Wie niet toegeeft aan een machtigen vijand, geeft nog minder toe aan een knecht.

In die voorwaarden begon

De stemming

De klerikalen begonnen met Woensdag 27 April de sluiting te stemmen, tegen den wil der oppositie. De bespreking werd gewurgd. 't Begin was goed.

Het voorstel Magnette, progressist, vragende zuiver algemeen stemrecht op 21jarigen leeftijd, werd verworpen met 103 stemmen tegen 45. Al de dompers stemden tegen; de Socialistischen stemden voor.

De armen mogen soldaten, moordenaars worden als zij 21 jaar oud zijn, maar geene kiezers.

De vijfde stem aan de rijken

De tweede stemming was deze over 't voorstel Helleputte, luidend als volgt:

"In de gemeenten van 20 duizend tot 70 duizend inwoners, mogen de kiezers van den Werk- en Nijverheidsraad, die terzelfder tijd kiezers zijn voor de gemeente — dus niet al de kiezers voor den Werk- en Nijverheidsraad — vier raadsleden kiezen: de bazen twee en de werklieden twee."

"In de gemeenten boven de 70 duizend inwoners mogen zij er acht kiezen, elk vier."

Dat voorstel schonk aan de rijken dus eene vijfde stem als patroon.

Het handsvol bazen, ingeschreven op de lijst der kiezers voor den Werk- en Nijverheidsraad, kregen een nieuw voorrecht. Alhoewel tienmaal minder in getal, kregen zij hetzelfde getal vertegenwoordigers.

De dompers stemden natuurlijk deze nieuwe schelmerij, ten voordeele hunner meesters.

MM. Daens en Lorand onthielden zich. De socialistischen stemden tegen. De verraders der werkende klas noemden dat eene toegeving der regering, een stap naar de vertegenwoordiging der belangen.

Huichelaars! Schijnheiligen!

Is het belang van 20 bazen dat van 1000 werklieden waard?

Het is overigens voldoende het aantal steden op te sommen van meer dan 20 duizend inwoners om het schandelijke en bespottelijke van dit voorstel aan te toonen.

Hebben meer dan 20 duizend inwoners:

St-Nikolaas, Antwerpen, Brussel, Gent, Aalst, Oostende, Kortrijk, Brugge, Leuven, Charleroi, Jumet, Schaarbeek, Sint-Joes-te-Noode, Sint-Gillis, Molenbeek, Elsene, Bergen, Anderlecht, Mechelen, Bergerhout, Doornik, Luik, Seraing, Verviers, Namen.

Dat geeft 58 werklieden-gemeenteraadsleden tegen 58 burgers-gemeenteraadsleden, dus precies niemendalle.

Volgens dit proper stelsel hebben de werklieden der provincie Limburg of Luxemburg volstrekt geen belangen.

In Namen hebben ze er alleen in de hoofdplaats der provincie.

En zij hebben volstrekt geen belangen te Ninove, Geeraardsbergen, Ronse, Audenaerde, Ecloo, Lokeren, Rousselaere, Meenen, enz.

Zij hebben belangen te Gent en geene te Ledeberg, noch te Gentbrugge of St-Amandsberg.

De nijverheidswerklieden hebben belangen, maar de duizenden boerenknechten van België hebben er geene.

En het is deze reactionnaire hutsepot die de dompers stemden zeggende dat *het eene toegeving is aan de werkende klasse en die hen aanzette te*

Stemmen tegen hun eigen

Na de aanneming van de knoeierij Helleputte, legde een progressist van Luik, M. Heuse, het volgende voorstel neer:

Zijn kiezers voor de gemeente de burgers die ingeschreven zijn op de lijst der kiezers voor de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

Dit was het voorstel der anti-socialisten, waarvoor zij zoveel propaganda hadden gemaakt en hunne knappe (?) afgevaardigden al hunnen invloed hadden gebruikt.

Gingen zij nu van de regering die toegevingen bekomen als vredeleevende democraten, waarmede zij altijd schermen?

De regering gaf niets toe, zij zond de dompers wandelen en stemde tegen.

En mirakel der mirakelen, laagheid aller laagheden, de dompers stemden tegen hun zelven, zij onthielden zich en de voorzitter vanden Belgischen democratischen Volksbond (?)